

**ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ В СИСТЕМІ РОЗВИТКУ
ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ КАДРІВ**

*Хмиров І. М. к. психол. н., докторант
навчально-науково-виробничого центру
Національний університет цивільного захисту України*

На складному етапі розвитку нашого суспільства, коли з'являються, здавалося б, нерозв'язні проблеми, особливо відчувається недолік кваліфікованих фахівців в області державного управління. Підготовка кваліфікованих фахівців для нашої країни - це проблема, яку в самий найближчий час необхідно вирішувати за допомогою системи освіти. До повного формування і насичення вітчизняного ринку грамотними управлінськими кадрами ще далеко, але, проте, процес цей йде і він незворотній. Країні потрібні фахівці в області економіки і державного управління здатні вирішити ситуацію позитивним чином.

При усій різноманітності форм навчання і як наслідок здобуття відповідної освіти не можна з повною категоричністю стверджувати, що усі вони використовуються максимально ефективно і є доступними для кожного потенційного суб'єкта.

Можливість отримати освіту і реалізувати свій інтелект має бути надана будь-якому охочому. Цим вимогам в системі вищої освіти відповідає система дистанційного навчання.

Завдання вищої школи - розширити можливості професійного розвитку населення, оскільки тільки творча і діяльна особа може знайти своє місце в суспільстві і реалізувати свої здібності в соціально корисній для цього суспільства діяльності. Мета, яка стає при підготовці економістів і менеджерів, максимальна професіоналізація.

Поза сумнівом, дуже цікавий зарубіжний досвід в області навчання, але важливо здійснювати підготовку фахівців з менеджменту, маркетингу, права, фінансів стосовно умов України. Необхідно виробити методику навчання, засновану на новітніх досягненнях, максимально наближену до вітчизняної практики. Велика частина керівників різних рівнів все ще не готова до роботи в умовах ринку. Тому така актуальна проблема підготовки фахівців нового типу. Потреба країни в них ще не задоволена. Але йде інтенсивна робота за рішенням цієї проблеми. У міру розвитку суспільства, ринку, форм власності, необхідно постійно узагальнювати і аналізувати накопичений вітчизняний і зарубіжний досвід, робити висновки і відповідно до них збагачувати розвивати і удосконалювати форму і методи навчання.

Впроваджувати нове і перспективне в процес навчання - це наполеглива необхідність часу. Умови ринкової економіки вимагають якісно нових фахівців управлінців. Потреби економічної практики в підготовці управлінських кадрів повинні впливати на систему їх підготовки. Сучасним умовам потрібний науковий підхід до системи освіти, яка визначить нове розуміння його ролі в громадському розвитку [1].

Актуальність дистанційного навчання обумовлена складним періодом розвитку української держави і особливо його національної економіки. Оскільки розквіт демократії і цивілізації може забезпечити високоорганізована і освічена нація. Система дистанційного навчання має бути гнучкою і в міру складною. Занадто складна система дистанційного навчання шкодить сама собі, оскільки над діями самої системи може бути втрачений контроль. Той досвід, який є у вітчизняній практиці вищої освіти в області дистанційного навчання, вимагає подальшої розробки і вдосконалення.

У своїй діяльності система дистанційного навчання, як і будь-яка система, повинні прагнути до ефективності. Для цього необхідно проводити постійний аналіз системи дистанційного навчання. Аналіз результатів дає можливість оцінити ефективність роботи системи дистанційного навчання і визначити наявні в ній резерви ефективності.

Ефективна система дистанційного навчання припускає постійну взаємодію зі своїми об'єктами - студентами. Організація дистанційного навчання вважається одним з найскладніших завдань, що стоять перед сучасними системами вищої освіти. У сучасних умовах дистанційне навчання отримує свій подальший теоретичний розвиток і практичне вдосконалення на основі нових можливостей, які відкривають нам демократичний підхід до системи освіти в цілому.

По суті у будь-якій системі навчання : очною, очно-заочною, заочною, екстернаті можуть бути знайдені загальні і специфічні методи, способи і форми навчання і контролю. Ефективність усіх форм навчання і зокрема дистанційного навчання грає значну роль в забезпеченні держави необхідними фахівцями для розвитку національної економіки. Існує декілька причин, що обумовлюють необхідність активнішого використання дистанційного навчання, його теоретичного аналізу і практичного вдосконалення [3].

По-перше, необхідність спостереження за процесом дистанційного навчання і його результатами в інтересах розвитку держави.

По-друге, система дистанційного навчання, що остаточно не сформувалася, як у своєму внутрішньому стані, так і в ефективності кінцевого результату.

По-третє, недостатня теоретична розробленість проблеми стосовно форм вищої освіти в Україні. Лібералізація національної економіки, пошук нової моделі управління суспільством і господарством

здійснюються важко, і допомогти в вирішенні цих проблем можуть висококваліфіковані фахівці - управлінці.

Підводячи підсумок викладеному, відмітимо, що дистанційне навчання є компонентом освітнього процесу і будується на певних теоретичних положеннях, практичному досвіді, методичних принципах. Специфіка такого навчання полягає в тому, що воно протікає у формі самостійної роботи за індивідуальними програмами із застосуванням нових інформаційних технологій. При включенні дистанційного навчання в освітній процес потрібне дотримання певних принципів, таких як: принцип модульного проектування процесу навчання, принцип збалансованого використання резервів традиційного навчання; принцип педагогічної корисності дистанційного навчання - поетапне включення елементів дистанційного навчання в систему навчання в освітніх установах [2].

Принципи забезпечують взаємодію цілей, завдань і технології підготовки фахівців з державною системою освіти в цілому і потребами в них національного ринку. Дистанційне навчання на сучасному етапі розвитку господарства, науки і техніка актуально і своєчасно. Система дистанційного навчання не має бути застиглою. Необхідно розвивати і удосконалювати її в різних організаційних напрямках, починаючи з системи навчання і закінчуючи методами контролю і мотивації.

Література:

1. Васюк О. Теоретико-методичні аспекти організації дистанційної освіти. *Вісник Книжкової палати України*. 2011. № 2. С. 30–32.
2. Домбровська С. М. Механізми впровадження дистанційної освіти у вищих навчальних закладах України. *Дистанційне навчання – старт із сьогодення в майбутнє : II Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю (19.05.2016 р.)*. Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна

3. Дідик Ю. С., Львович О. М. Дистанційне навчання. Рекомендаційний бібліографічний покажчик. К.: *Державна бібліотека України для юнацтва*, 2006. 23 с.

УДК 32.019.51:654.19

**ВЗАЄМИНИ ДЕРЖАВИ І ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ.
ПРЕТЕНЗІЇ НАСЕЛЕННЯ ДО ЗМІ**

*Коленко В. В., аспірантка
навчально-науково-виробничого центру
Національний університет цивільного захисту України*

З усіх гілок влади "четверта" найменше інституалізована і має найкоротшу історію. У розвинених країнах Заходу взаємодія влади і ЗМІ заснована на двох принципах: невтручання державної влади в діяльність ЗМІ, в процесі регулювання їх діяльності; і колегіальність органів, що ведуть таке регулювання, з урахуванням максимально великої частини політичних і соціальних сторін. З цих принципів виходить, що ЗМІ є не інститутом влади, а інститутом суспільства, покликаним представляти інтереси суспільства, його запити, контролювати владу і тим сприяти загальнонаціональному розвитку.

Проте інформація - це передусім бізнес. Відповідно до "четвертої" влади необхідно постійно дотримувати баланс, служачи суспільству, а також виконувати негласні правила взаємин з державою. Ці взаємини можуть носити різний характер.